

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Аділова Агаверді Ескендеровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень пункту 20² розділу XI „Перехідні положення“ Кримінального процесуального кодексу України

м. К и ї в
14 травня 2020 року
№ 92-1(І)/2020

Справа № 3-72/2020(146/20)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Колісника Віктора Павловича – головуючого,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Філюка Петра Тодосьовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Аділова Агаверді Ескендеровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень пункту 20² розділу XI „Перехідні положення“ Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Філюка П.Т. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Аділов А.Е. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень пункту 20² розділу XI „Перехідні положення“ Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс), якими встановлено, що з дня набрання чинності Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо початку роботи Вищого антикорупційного суду“ у кримінальних провадженнях, досудове розслідування яких здійснюється Національним антикорупційним бюро України або досудове розслідування яких здійснювалося Національним антикорупційним бюро України та закінчено прокурорами Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, у разі якщо судовий розгляд у судах першої та апеляційної інстанцій не закінчено до дня набрання чинності Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо початку роботи Вищого антикорупційного суду“, такі кримінальні провадження передаються до Вищого антикорупційного суду для розгляду в установленому Кодексом порядку.

Аділов А.Е. стверджує, що окремі положення пункту 20² розділу XI „Перехідні положення“ Кодексу не відповідають статті 58, пункту 9 частини другої статті 129, статті 129¹ Конституції України, посилаючись на низку положень Конституції України, Кодексу, а також судові рішення у його справі.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням

того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умови її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

З аналізу конституційної скарги вбачається, що Аділов А.Е., стверджуючи про невідповідність Конституції України окремих положень пункту 20² розділу XI „Перехідні положення“ Кодексу, викладає власне бачення того, як у його справі мають застосовуватися ці положення Кодексу під час вирішення питання щодо підсудності кримінального провадження, а також фактично висловлює незгоду з ухваленим у його справі судовим рішенням. Однак це не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності окремих положень пункту 20² розділу XI „Перехідні положення“ Кодексу.

Таким чином, суб'єкт права на конституційну скаргу не навів обґрунтування тверджень щодо невідповідності статті 58, пункту 9 частини другої статті 129, статті 129¹ Конституції України окремих положень пункту 20² розділу XI „Перехідні положення“ Кодексу, чим не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту

Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату
Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Аділова Агаверді Ескендеровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень пункту 20² розділу XI „Перехідні положення“ Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**